

2. Andra grunden: Bristfällig och motsägelsefull motivering samt åsidosättande av skyldigheten att pröva samtliga rättsliga och faktiska omständigheter som är relevanta för bedömningen av huruvida skiljeavtalet innehöll "tydliga och objektiva parametrar" som "begränsade skiljemännens utrymme för skönsmässig bedömning" och som en "logisk konsekvens" innehöll det slutgiltiga elpriset.
3. Tredje grunden: Uppenbart felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av kriteriet avseende en försiktig privat investerare i en marknadsekonomi och artiklarna 107.1 och 108.2 FEUF, med avseende på bedömningen att elpriset i skiljedomstolens avgörande utgör en "logisk konsekvens av de i skiljeavtalet korrekt fastställda parametrarna".
4. Den fjärde grunden: Uppenbart felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av artiklarna 107 och 108 FEUF, avseende bedömningen att kommissionen inte var skyldig att utföra komplicerade ekonomiska bedömningar, samt uppenbart felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna, eftersom kommissionen underlät att pröva frågor som var avgörande för bedömningen av förekomsten av statligt stöd.
5. Den femte grunden: Uppenbart felaktig rättstillämpning av artiklarna 107.1 och 108.2 FEUF och en uppenbart oriktig bedömning i fråga om tillämpningen av principen om en försiktig privat investerare i en marknadsekonomi.
6. Den sjätte grunden: Uppenbart oriktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av artikel 107.1 FEUF, åsidosättande av motiveringsskyldigheten och en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna när det gäller kommissionens beslut att inte genomföra ytterligare utredningar till följd av DE:s klagomål från 2012 i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF, med hänvisning till att detta klagomål "hade förlorat sitt ändamål" till följd av skiljedomstolens beslut 1/2013.

Talan väckt den 2 juli 2015 – Allergopharma mot kommissionen

(Mål T-354/15)

(2015/C 328/10)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Tyskland) (ombud: advokatena T. Müller-Ibold och F.-C. Laprévote)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU)(2015/1300 av den 27 mars 2015 om godkännande av ett stödprogram för tyska läkemedelsföretag i ekonomiska svårigheter genom undantag från obligatoriska rabatter (SA.34881 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2012/CP), och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning och åsidosättande av fördraget, av principen om icke-diskriminering och av principen om skydd för berättigade förväntningar, eftersom riktlinjerna om undsättning och omstrukturering ⁽¹⁾ inte har beaktats.

- Under den första grunden görs det gällande att beslutet innebär ett åsidosättande av de allmänna principerna om likabehandling och om skydd för berättigade förväntningar samt att det är behäftat med en felaktig rättstillämpning, eftersom det rättsstridigt avviker från de bindande riktlinjerna om undsättning och omstrukturering, som inte föreskriver någon sådan avvikelse. Motiveringen att undantaget inte har till syfte att på ett konstlat sätt bibehålla ineffektiva företag på marknaden är bristfällig eftersom den 1) skiljer mellan effektiva och ineffektiva företag, trots att riktlinjerna inte gör det, och 2) kommissionens tolkning av begreppet "effektivitet" är oförenlig med grundläggande principer i bestämmelserna om statligt stöd.
2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning, sakfel och uppenbart oriktiga bedömningar vid tillämpningen av artikel 107.3 c FEUF.
- Under den andra grunden görs det gällande att beslutet, även under antagande att kommissionen kunde pröva undantagen direkt i förhållande till den målsättning som anges i artikel 107.3 c FEUF, är behäftat med en rad felaktiga rättstillämpningar och uppenbart oriktiga bedömningar, eftersom målsättningen med stödet inte tydligt anges och eftersom det inte förklaras varför stödet är nödvändigt för att uppnå dessa mål. Kommissionen har enligt sökanden framför allt underlåtit att beakta att det godkända stödet till företag i svårigheter enligt rättspraxis i princip är ett olämpligt medel för att uppnå mål av allmänt intresse och att undantagen helt saknar stimulansseffekt.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av väsentliga processrättsliga garantier och av rätten att bli hörd.
- Under den tredje grunden görs det gällande att det angripna beslutet – på grund av åsidosättandet av rätten att bli hörd och de processuella garantierna enligt artikel 6.1 i förordning (EG) nr 659/1999⁽²⁾ – gick långt utöver ett förtydligande av de frågor som togs upp i beslutet om inledande. För det första fastställs i det angripna beslutet att det inte är lämpligt att pröva stödet enligt riktlinjerna för undsättning och omstrukturering, medan det i beslutet om inledande fastställs att riktlinjerna "utgör den enda rättsliga grunden för bedömningen av huruvida stödet är förenligt med den inre marknaden". För det andra har det i det angripna beslutet fastställts att stödets förenlighet undantagsvis kan bedömas direkt i förhållande till målsättningen i artikel 107.3 c FEUF, trots att beslutet om inledande inte hänvisar till någon sådan möjlighet. Detta har sökanden inte beretts möjlighet att yttra sig över, vilken fråga till syvende och sist var avgörande för kommissionen.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten
- Under den fjärde grunden görs det gällande att det angripna beslutet är bristfälligt motiverat på väsentliga punkter, eftersom kommissionens på många punkter har uttryckt sig på ett sätt som inte kan prövas. I synnerhet saknas transparenta motiveringar för 1) tillämpningen av undantagsbestämmelsen i artikel 107.3 c FEUF och 2) de särskilda omständigheter som kan motivera godkännandet av det i målet aktuella driftstödet.

⁽¹⁾ Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 2004, s. 2).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 14 juli 2015 – DIMA Verwaltungs mot harmoniseringskontoret (Formen på en behållare)

(Mål T-383/15)

(2015/C 328/11)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: DIMA Verwaltungs GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten T. Kerkhoff)